

Het taalgebruik van de pedagoog in diens rapportage is normatief. Bovendien heeft de pedagoog de opdracht van de ouders onvoldoende helder vertaald in onderzoeksvragen. Ook laat de pedagoog na om de conclusies aan de vraagstelling te verbinden.

11-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen het College, bestaande uit A.J. van Montfoort, G.J. van Egmond, B.J. van Leeuwen en C.P. Dijkstra, beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling. In deze zaak heeft A.J. van Montfoort zich verschoond.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door de heer X, hierna te noemen klager, namens Bureau Jeugdzorg ingediende klacht tegen mevrouw Y, lid NVO, hierna te noemen verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 11 januari 2011 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 11 januari 2011 van klager. Het klachtschrift bevat een bijlage bestaande uit een geanonimiseerde kopie van een door verweerster verricht psychodiagnostisch onderzoek met één bijlage. Het College verklaart de klacht ontvankelijk. Op 28 februari 2011 ontvangt het College een leesaanwijzing van klager d.d. 25 februari 2011 als toelichting op de bijlage bij het klachtschrift. Op 21 maart 2011 wordt het verweerschrift d.d. 18 maart 2011 ontvangen. Het College besluit om een hoorzitting te houden. Per brief d.d. 29 maart 2011 verzoekt BJz het College om replek te mogen leveren. Het College wijst het verzoek af met de motivering dat partijen tijdens de hoorzitting de gelegenheid krijgen om hun standpunten toe te lichten. De hoorzitting vindt plaats op 6 april 2011 in aanwezigheid van onder meer klager en verweerster. Het College acht zich voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

In de eerste helft van 2010 wordt A., dan dertien jaar oud, onder toezicht gesteld (ots), eerst voor de duur van zes maanden, daarna nogmaals voor zes maanden. De ots eindigt daarna. In februari 2010 verzoeken de ouders van A. verweerster om een psychodiagnostisch onderzoek te verrichten met A. Verweerster brengt op 2 mei 2010 een rapportage uit. De ouders verschillen met Bureau Jeugdzorg (BJz) van mening over de aard van de in te zetten hulp voor A. en zij zijn ontstemd over de kwaliteit van de gegevens waarop BJz zich baseert. Bij een gesprek van ouders met BJz op 24 augustus 2010 over de verschillen van inzicht over (de totstandkoming) van de indicatiestelling is verweerster aanwezig. De ouders zijn het niet eens met het uitblijven van het in hun ogen noodzakelijke Persoonsgebonden Budget (PGB) en maken bezwaar tegen de indicatiestelling van BJz. Verweerster stelt een aantal vragen en uit haar twijfel over een deel van de werkwijze van BJz. Ouders vragen de rechter vervolgens om een voorlopige voorziening. De rechter geeft ouders en BJz de opdracht om met elkaar in gesprek te gaan over het PGB.

In november 2010 geeft BJz aan een gesprek te willen voeren met verweerster op de vestiging in G. Verweerster stelt voor om het gesprek in R. te voeren, in het bijzijn van haar raadsman. BJz ziet daar van af.

Klager is van mening dat verweersters rapportage en handelswijze niet alleen strijdig zijn met de professionaliteit die een gedragswetenschapper betaamt maar dat haar handelen ook zeer schadelijk is geweest voor A. Klager dient daarom een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klager verwijt verweerster het volgende.

1. Verweerster rapporteert met onvoldoende objectiviteit en handelt met onvoldoende professionaliteit. In haar rapportage maakt zij allerlei opmerkingen en beschouwingen over BJz die sterk normatief en negatief zijn, onder meer over medewerkers van BJz en over BJz. De ouders werden daardoor gesterkt in hun opvatting dat de ots onterecht is uitgesproken. Door de rol van verweerster is er bovendien nauwelijks een vorm van samenwerking tussen BJz en de ouders tot stand gekomen.

2. Verweerster rapportage is niet volgens de regelen der kunst opgesteld.

Zij formuleert onderzoeksvragen maar gezien de strekking van haar conclusies gaat de psychologische beschouwing - die zij afwisselend 'forensisch psychologisch onderzoek', 'psychodiagnostisch onderzoek' en 'civielrechtelijk onderzoek' noemt – uiteindelijk alleen over de rol van BJz. De reden voor haar oordeelsvorming over BJz is in de vraagstelling niet terug te vinden.

In de rapportage is niet duidelijk welke uitspraken en conclusies de hare zijn en welke die van de ouders. Voorts schrijft zij in de rapportage aan BJz uitspraken toe jegens de ouders die niet gebaseerd kunnen zijn op contact van verweerster met BJz omdat dergelijk contact nooit heeft plaatsgevonden.

Dit terwijl de Beroepscode NVO in artikel 36 voorschrijft dat de pedagoog, indien schriftelijk wordt gerapporteerd, zich dient te beperken tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling en de doelstelling van belang zijn en dat de gronden waarop de uitspraken berusten duidelijk moeten zijn alsmede de beperkingen van de uitspraken.

3. Verweersters handelen is niet professioneel en is schadelijk geweest voor A.

De Raad voor de Kinderbescherming adviseert immers na de eerste ots om deze te verlengen omdat zich in de voorgaande periode geen verbetering heeft voorgedaan en de kinderrechter concludeert dat de zorgen eerder zijn toegenomen dan dat deze zijn afgenomen.

4 Het verweer

Verweerster meent dat BJz terecht aanstipt dat zij het psychologisch onderzoek met meerdere titels aanduidt. Zij meent echter dat dit niet klachtwaardig is.

BJz duidt niet concreet aan welke opmerkingen en beschouwingen in de rapportage niet zouden deugen.

Verweerster bestrijdt dat de wijze waarop zij haar beschouwingen en opmerkingen heeft weergegeven schadelijk zijn voor A. BJz maakt dit ook niet aannemelijk. De opmerkingen zijn afkomstig uit gespreksverslagen van gespreken met ouders en met A. Het zijn opmerkingen van ouders en van A.

Verweerster heeft op basis van geraadpleegde stukken, zoals een onderzoeksverslag van het Riagg uit 2004, het indicatierapport van BJz van 13/11/2009 en een rapport van de Raad voor de Kinderbescherming, alsmede op basis van eigen onderzoek vastgesteld dat het bij A. aan de juiste hulpverlening heeft ontbroken.

Zij bestrijdt in het bijzijn van de ouders zeer negatieve opmerkingen te hebben gemaakt over de deskundigheid van medewerkers van BJz. BJz duidt niet concreet aan waarop zij doelt met deze kwalificatie. Zij betwist dat zij BJz een vernietigende rol heeft toegekend. Ook dat is een kwalificatie die door BJz niet wordt onderbouwd. Zij heeft ouders gestimuleerd om mee te werken met BJz. Verweerster wordt derhalve ten onrechte verweten dat zij heeft bijgedragen aan de slechte samenwerking van BJz met de ouders.

De informatie en de conclusies die verweerster opneemt in de rapportage zijn relevant omdat het voor een advies altijd van belang is om de voorgeschiedenis te beschouwen, om te weten wat er al of niet geprobeerd is ten behoeve van het kind en waarom dat wel of niet heeft gewerkt. In dat kader was het relevant om vast te stellen dat BJz met verouderde gegevens zou hebben gewerkt en dat er conclusies zijn getrokken zonder A. zelf te hebben gezien. Voort was het van belang om vast te stellen dat BJz de keuze had gemaakt om zich primair te richten op de ouders en niet in of in mindere mate op individuele hulp voor A.

De gegevens die verweerster verstrekt zijn van belang voor de doelstelling van het rapport, nl. adequate hulp voor A. in het belang van A. Verweerster was het fundamenteel oneens met de keuzes van BJz en heeft dit niet willen verhullen.

Omdat verweerster de gegevens, de loop van de gebeurtenissen en het standpunt van BJz uit de stukken heeft kunnen halen was het niet nodig om met BJz contact op te nemen.

BJz stelde in november 2010 voor om een gesprek te houden in G. Verweerster wilde echter niet naar G. reizen en stelde voor om het gesprek in R. te houden. Daarvan heeft BJz afgezien.

5 De beoordeling van de klachten

Het College overweegt als volgt.

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat het taalgebruik van de conclusies in verweersters rapportage normatief is. Zo stelt zij in de rapportage onder meer: "BJz is niet geïnteresseerd in het toekomstperspectief van A."; "BJz heeft naar ouders toe aangegeven dat school er niet toe doet en A. naar een school willen sturen die beneden zijn capaciteit ligt"; "BJz probeert via een ondertoezichtstelling de ouders te dwingen het behandeladvies van BJz te accepteren."; "BJz heeft nooit enige stappen ondernomen om na te gaan of individuele hulp niet beter is voor A."; "BJz stelt het belang van het kind niet op de eerste plaats"; "Door het gebrek aan hulp is A. nu teleurgesteld en vertoont hij depressieve neigingen.". Tijdens de hoorzitting merkt verweerder op zich te storen aan een BJz wanneer dit verouderde gegevens gebruikt. Verweerder doet onderzoek en poneert de uit het onderzoek voortgekomen feiten eveneens normatief. Dusdoende schendt verweerder art. 11 lid 1 BC. Het klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat de vraagstelling van het onderzoek is gericht op het geven van inzicht in A. terwijl het antwoord een onderbouwing inhoudt van de wijze waarop de hulp volgens verweerder geleverd zou moeten worden, te weten met een PGB. Verweerder laat dusdoende na om de conclusies aan de vraagstelling te verbinden.

Het College stelt vast dat uit het rapport niet duidelijk wordt dat de formulering van de probleemanalyse en de aanleiding tot het onderzoek door ouders zijn aangeleverd.

Het College stelt voorts vast dat verweerderster de opdracht van ouders onvoldoende helder heeft vertaald in onderzoeksvragen.

Dusdoende schendt verweerder art. 36 lid 1 BC.

Het klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Met betrekking tot het derde klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat BJz niet aannemelijk heeft kunnen maken dat onder andere door de rol van verweerder BJz aan de ots geen goede invulling heeft kunnen geven. Uit het dossier en tijdens de hoorzitting is gebleken dat ouders de relatie met BJz al eerder beëindigd hadden.

Niet is komen vast te staan dat verweerder zich over de deskundigheid van medewerkers van BJz negatief heeft uitgelaten. Het College stelt vast dat er in de bijeenkomst van BJz met ouders en met verweerder op 24 augustus 2010 is gesproken over de zorgzwaartelijsten en de hoogte van de PGB bedragen en dat tijdens de hoorzitting door BJz is erkend dat het doel van het gesprek onvoldoende duidelijk was.

Het klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Uitspraak

Het College van Toezicht komt tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel 1 en 2 zijn gegrond.

Klachtonderdeel 3 is ongegrond.

Het College berispt verweerder.

Aldus gedaan de 6^e juni 2011 door het College van Toezicht.

Drs. G.J. van Egmond, voorzitter-plaatsvervanger

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris